

NÁZOV VÝSTAVY: TAKÁ SOM

ČO JE CIEĽOM VÝSTAVY

Prezentácia mladej začínajúcej autorky a jej pohľad do vnútra jej duše
Autorka prezentuje že aj prostredníctvom umenia -fotografie môžeme vyjadriť aj tie najkomplikovanejšie pocity ktoré inak nevieme dať najavo. Prezentuje fotografiu ako prostriedok na vyjadrenie lásky, bolesti, úniku, smútku i šťastia... a hlavne vyjadrením samej seba.
Zámerom výstavy je ukázať deťom a mládeži so zreteľom na deti z málopodnetného sociálneho prostredia, ako využiť ich talent a lásku k umeniu a ukázať im smer a možnosti, že aj umenie môže byť ich životnou cestou. Autorka prezentuje svoje diela ako prostriedok k cieľu, ako motivovať deti a mládež, aby sa nebáli vyjadrovať svoje pocity a myšlienky prostredníctvom umenia akým je fotografia. Fotografické vnímanie rozvíja nadanie fantáziu a predstavi-vošť, podporuje vnímanie sveta inak, ako než nemennú realitu.

O AUTOROVI

Písal sa rok 1997, presne 21. máj.
Obloha jasná, nebo plné hviezd. Mesto obalené v tme, všade, ticho, zvláštny pokoj.

Niekde tam, v šere izby túto nádhernú scenériu pozorovala mladá dáma. S trochou strachu a veľkým očakávaním sa jej v hlave hmýrilo nekonečné množstvo myšlienok. V tom tichu bolo počuť tlkot jej srdca, bum, bum, bum.

A zrazu, náhla zmena „Zavolajte doktora....“ .

Ráno, dve hodiny, desať minút, streda, to pokojné ticho prerušil detský plač, Deň, kedy sa to všetko začalo, moja cesta za umením.

Dnes, v predvianočný čas opäť všetko na chvíľu zastalo, všade pokoj, ticho.
Tak ako moja mamka, dnes ja, stojím pri okne, nebo plné hviezd a ja som ponorená do svojich myšlienok. Celým telom sa mi rozlieva zvláštne teplo, vnútorná energia, ktorá ma doviedla k umeniu.
Ako malé kučeravé dievčatko, s veľkými zelenými očami som neraz pobehovala po tráve bosými nohami, vnímala dúškami tú krásu prírody, jej vôňu a inšpiráciu, ktorá ma sprevádza po dnes.

Kreatívny kufrík plný farbičiek, korálok a všakovakých drobností bol mojou každodennou súčasťou.
„Dobrý deň, som maliarka Nikol, poprosím objednávočku“ bola veta s ktorou som oslovovala celú moju rodinku. Množstvo výtvorov, malieb, či iných kreatívnych objednávok sa tvoril ako z továrne. Bola som šťastná a môj malý umelecký svet ma naplňal šťastím.

Z malého kučeravého dievčatka, veľmi rýchlo vyrástla slečna. Umenie ma tvarovalo, formovalo a fascinovalo zároveň. V mojom tínedžerskom živote som svoje pocity začala pretvárať do fotografie. Som tak trochu introvert a práve fotografie boli vyjadrením mňa, mojich pocitov a myšlienok. V myšlienkach som častokrát blúdila, hľadala sa. Toto obdobie bolo pre mňa náročné, vzostupy a pády, slzy a úsmev, nadšenie a agónia sa striedali ako na húsenk-ovej dráhe.

Dnes, opäť všetko na chvíľu zastalo, všade pokoj, ticho.
Stojím tu pred Vami a viem kto som. Strhávam svoju pomyselnú masku a otváram kúsok svojej duše, kúsok svojho bytia pre Vás.
Odovzdávam Vám kúsok zo seba, svoje myšlienky pretváram do umenia, do fotografie. Prostredníctvom nich sa vnáram do Vašich myšlienok a možno práve teraz sa moje umenie dotklo niekoho z Vás. Stojíte pri okne, všade ticho a pokoj. Kúsok zo mňa vyčaril úsmev aj na Vašej tvári, moje umenie sa stalo aj Vašou súčasťou.

Fotografia je pre mňa fascinácia, z fascinácie sa stala záľuba, zo záľuby vášeň, z vášne každodenná súčasť môjho života. Moje fotografie sú vyjadrením mňa.

Nech sa páči, vstúpte ďalej

